

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه الفجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾

به سپیده دم سوگند،

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾

و به شبهای دهگانه،

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾

وبه زوج و فرد،

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ﴿٤﴾

و به شب، هنگامی که (به سوی روشنایی روز) حرکت می کند (که پروردگارت در
کمین ستمکاران است)!

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ﴿٥﴾

آیا در این سوگندها، سوگند مهمی برای
صاحب خردی نیست؟!

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾

آیا ندیدی پروردگارت با قوم «عاد» چه کرد؟!

إِزْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾

و با آن شهر با عظمت «إِزْم»،

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾

که مانندش در شهرها آفریده نشده بود!

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾

و قوم «تمود» که صخره های عظیم را از (کنار) دره می بریدند (و از آن خانه و کاخ می ساختند).

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾

و فرعونى كه قدرتمند و شکنجه گر بود،

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾

همان کسانی که در شهرها طغیان کردند،

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ﴿١٢﴾

و فساد فراوان در آنها به بار آوردند;

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾

به همین سبب پرورگارت تازیانه
عذاب را بر آنان نواخت!

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

به یقین پروردگار تو در کمینگاه
(ستمگران) است.

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ
فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

اما انسان هنگامی که پروردگارش او را برای آزمایش، گرامی می‌دارد و نعمت می‌بخشد
(مغرور می‌شود و) می‌گوید: «پروردگارم مرا گرامی داشته است!»

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ
فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾

و اما هنگامی که برای امتحان، روزیش را براو تنگ می گیرد (مأیوس می شود و)
می گوید: «پروردگرم مرا خوار کرده است!»

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

چنان نیست؛ (که شما می‌پندارید)؛ شما یتیمان را گرامی نمی‌دارید،

وَلَا تَحَاضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾

و یکدیگر را بر اطعام مستمندان تشویق نمی کنید،

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾

و میراث را (از راه مشروع و نامشروع)
جمع کرده می خورید،

وَيُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

و مال و ثروت را بسیار دوست دارید
(و بخاطر آن گناهان زیادی مرتکب می شوید).

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾

چنان نیست (که آنها می پندارند!)، در آن هنگام که زمین سخت درهم کوبیده شود،

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

و فرمان پروردگارت فرا رسد و فرشتگان
صف در صف حاضر شوند،

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ

الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾

و در آن روز جهنم را حاضر می کنند؛ آن روز است که انسان متذکر می شود؛ اما این تذکر
چه سودی برای او دارد؟!

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾

می گوید: «ای کاش برای (این) زندگیم چیزی از پیش فرستاده بودم!»

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾

در آن روز هیچ کس مانند او عذاب نمی‌کند،

وَلَا يُؤْتِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

و هیچ کس همچون او کسی
را به بند نمی کشد.

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

توای نفس مطمئن!

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

به سوی پروردگارت بازگرد در حالی که هم تو از او خشنودی و هم او از تو خشنود
است،

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

پس در سلک بندگان (خالص) من در آی،

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٢٠﴾

و در بهشتم وارد شو!

صدق الله العلي العظيم